

NO 16

20. August 1937

37. Aargang

DE NYE SYNSPRØVEREGLER

I Maj d. A. udsendtes der fra Generaldirektoratets Side nye Bestemmelser med Hensyn til, hvilke Krav der stilles til Personalets Syn, og da det netop ligger saaledes, at der i indeværende Aar skal afholdes Synsprøver, er det naturligt, at Medlemmerne med Interesse diskuterer Spørgsmaalet om, paa hvilke Punkter og i hvilken Udstrækning de nye Regler afviger fra de tidligere. Dette er saa meget naturligere, som Synsprøve reglerne jo egentlig ikke i ret lang Tid har været kendt af Personalet. De fandtes tidligere i nogle interne Instruktionskrivelser og Vejledninger for de Embedsmænd, som havde med Synsprøverne at gøre; men vor Organisation fandt, at Personalet burde have Adgang til at blive bekendt med Bestemmelser af en saadan Vigtighed, som Synsprøve reglerne maa siges at være, og da særligt for vore Medlemmer, idet disse befinder sig i 1. Risiko-klasse. Vi henstillede derfor til Generaldirektoratet, at Reglerne blev optaget i Ordresamlingen, saa Personalet kunde gøre sig bekendt med dem. Dette Ønske blev imødekommet og gennemført, da Ordresamlingen Serie A i 1932 blev omarbejdet.

Hvad der i de nye Regler synes at have vakt særlig Opmærksomhed, er den nye Maade at undersøge Farvesansen paa, idet den tidligere Prøve med kulørt Uldgarn er bortfaldet og erstattet med Ishihara-Tavlerne. Disse Tavler er dog ingenlunde noget nyt; de har i henvend en Snes Aar været anvendt ved adskillige udenlandske Baners Øjenprøver.

Under Hensyn til den Interesse dette Spørgsmaal har, og den Betydning disse Regler har for vore Medlemmer, der jo alle er beskæftiget i Sikkerhedstjenesten, skal vi tillade os at anføre, hvad en af Generaldirektoratets Embedsmænd, Fuldmægtig, cand. jur. *Povl Rørdam*, som igennem en Aarrække har beskæftiget sig netop med dette Spørgsmaal, udtaler i Anledning af den stedfundne Forandring:

»Da Principperne for de ældre Synsprøve regler, der sidste Gang blev bearbejdede i 1919, i Hovedsagen har hvilet paa den ca. 1895 af Overlæge, Dr. med. *Dahlerup* udarbejdede Vejledning for Jernbane-embedsmænd til Undersøgelse af Syn og Farvesans, er det forstaaeligt, at der i de siden da forløbne over 40 Aar er sket saadanne Ændringer i Opfattelse og i Undersøgelsesmetoder, at en hel ny Opbygning af Reglerne maatte anses for paakrævet, og det er dette, som er sket med de nye Bestemmelser, der er blevet udarbejdet af Generaldirektoratet med sagkyndig Bistand af Øjenlæge, Dr. med. *Hans Ulrik Møller*.

Det Personale, der omfattes af de nye Bestemmelser, er angivet i Indledningen til disse. Angivelsen er mere udførlig end tidligere, men maa sikkert i det store og hele siges at stemme med hidtidig Praksis.

I § 1 defineres de i Bestemmelserne benyttede Begreber.

Nyt er Synsfelt, hvorpaa der ikke tidligere er blevet lagt Vægt ved Statsbanernes Synsundersøgelser. Ved Synsfelt forstås det Omraade, som et Øje kan overse paa een Gang. Grænserne for et normalt Synsfelt er udad ca. 90°, mod Næsen og opefter ca. 50°, samt nedad ca. 60°. Synsfeltet prøves ved Haandbevægelser fra et Sted udenfor Synsfeltet ind i dette for derved at afgøre, hvor Grænsen ligger.

Reglerne om Natteblindhed er først nu blevet optaget i Synsprøvebestemmelserne, med de har været praktiseret siden 1925 som Følge af nogle dengang forekommende Tilfælde af denne Lidelse, der dog ikke kan siges at have optraadt hyppigt.

Risikoklassernes Antal (3) er det samme som tidligere. Reglerne i § 2 om, hvorledes Statsbanepersonalet fordeles indenfor Risikoklasserne, stemmer ogsaa i det store og hele med det tidligere gældende, naar Hensyn tages til de forskellige nye Stillinger, som er blevet oprettet i Aarenes Løb. Som noget nyt kan dog anføres, at Trafikelever og Stationsarbejdere er udgaaet af 1. Risikoklasse. Gennem Bestemmelsen om, at Aspiranter til en under en Risikoklasse henført Stilling henregnes til den tilsvarende Risikoklasse, er de nu henført til 2. Risikoklasse, hvortil hører de Personalkategorier, der bliver rekrutteret fra de nævnte to Stillinger.

De da ældre Reglers Synsstyrkekrav har været ret strenge, idet kun et Mindretal af Personer kunde opfylde dem, er de blevet lempet noget, men dog ikke saa meget, at der kan siges at være sket en principiel Ændring paa dette Omraade. Kravet svarer stadigt til Begrebet fuld Synsstyrke.

Som en naturlig Følge af, at Synsstyrkekravet er blevet lempet, for saa vidt angaar den første Ansættelse, maatte ogsaa »Forblivelsesbetingelserne«, der findes i § 5, ændres noget, og under 2. og 3. Risikoklasse har man anset det for rigtigst at slette de tidligere laveste Synsstyrkekrav ($\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{10}$).

Ogsaa Reglerne om Anvendelse af Brillers saavel ved den første Undersøgelse som ved de senere og under Tjenestens Udførelse er blevet noget ændret, saaledes at de er mere stemmende med Nutidens Anskuelser og Kravene paa andre Omraader.

Ved Antagelsesundersøgelsen maa Brillen ikke bruges af det under 1. Risikoklasse hørende Personale samt af den Del af Søfartsvæsenets Personale, der er enhørt til 2. Risikoklasse. Iøvrigt er Brugen af Brillen tilladt.

Ved de senere Undersøgelser (Efterprøverne) er Brugen af Brillen tilladt, men dog ikke for Skibsførere og Styrmand og de foran nævnte andre Tjenestemænd under Søfartsvæsenet.

Hvis det maatte vise sig, at en Tjenestemand kan opnaa den foreskrevne Synsstyrke ved Hjælp af Brillen, kan det ligesom tidligere paalægges ham at bruge Brillen under Tjenestens Udførelse. Den paagældende skal da altid medføre Reservebriller i Tjenesten. Denne sidste Bestemmelse har ikke tidligere været optaget i Synsprøve reglerne, men har — som naturlig — længe været praktiseret. Oprindelsen stammer fra ca. 1925 og nogle dengang stedfundne Forhandlinger med Lokomotivpersonalet, som var de første, der følte Ulemperne ved, at Synsprøve reglerne ikke længere stemmede overens med Tidens Krav.

En principiel Forskel mellem de ældre og de nye Bestemmelser foreligger først og fremmest med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal foretage den første Synsundersøgelse. Man har her valgt det formentlig eneste rigtige, nemlig at lade en Øjenlæge foretage Undersøgelsen, som tidligere blev foretaget af den Jernbanelæge, der udfyldte Sundhedsskemaet.

Som Følge heraf har man ogsaa anset det for nødvendigt ved Synsstyrkebetingelserne for Antagelsesundersøgelsen at indføje nogle for Øjenlægerne bestemte »tekniske Direktiver« angaaende Undersøgelsesmetode m. m., ligesom Lægeerklæringsformularen er blevet omarbejdet.

De Metoder, hvorefter Undersøgelsen skal foretages, er uforandret for saa vidt angaar Synsstyrkeundersøgelsen. Denne udføres vedblivende med Snelens Tavle, der blot nu er indrettet efter Metersystem til en Afstand af 6 Meter. De ældre Tavler var indrettet efter en Afstand af 20 Fod. Som Følge af denne Forskel er der ogsaa sket en Ændring i de Brøker, der bruges til Synsstyrkeangivelserne, og som ikke bør reduceres, da de ikke angiver Synsstyrken som Brøkdeler af fuld Synsstyrke.

Da det er paa Farvesansens Omraade, at Anskuelserne særligt har forandret sig, baade med Hensyn til selve Begrebet Farvesans og med Hensyn til Undersøgelsesmetoderne, er det her, at den største Forskel mellem de gamle og de nye Bestemmelser findes. Prøven med Holmgrens Uldgarnsdukker er saaledes helt bortfaldet, hvilket skyldes den Omstændighed, at Øjenlægevidenskaben er blevet klar over, at der ved denne Prøve let bliver overset visse Former af svag Farvesans (de anormale). De anormale er farveblinde og farlige, idet de under ugunstige Forhold — lille Synsvinkel og ringe Klarhed — let tager fejl af grønt og klart. Disse Forhold har medført, at Øjenlægevidenskaben i de senere Aar har givet Afkald paa Benyttelsen af Holmgrens Uldgarnsdukker og har taget andre, mere fintmærkende Metoder til Hjælp. Det er de saakaldte pseudoisokromatiske*) Farvetavler og da ganske særligt de, der er opfundet af den japanske Øjenlæge, Dr. *Shinoba Ishihara*.

Princippet i disse Farvetavler bestaar i, at der blandt en Mængde runde Farvepletter er lejret andre Farvepletter i Forvekslingsfarve og grupperet saaledes, at de danner forskellige Tal. Ved at lade den Person, der skal undersøges, læse Tallene, kan man af de Tal, som han læser, se, om han kan skelne Farverne fra hinanden. Undersøgeren erfarer ganske vist ikke derved, om den undersøgte kan benævne Farven rigtigt — dette kan ses gennem den senere stedfindende Lanterneprøve.

Ligesom en farveblind Person meget vel kan kende Farver og benævne dem rigtigt, idet han bruger Objektets Klarhed som Skelnemærke, kan en farvedygtig Person meget vel tænkes ikke at være god i Farvebenævnelserne, men kan kan selvfølgelig lære dem.

Langt det hyppigst forekommende og den mest betydningsfulde er den medfødte Farveblindhed, medens den senere fremkomne Farveblindhed er af underordnet Betydning, og der er derfor ikke taget Hensyn til den ved Udarbejdelsen af Farvetavlerne. Den senere fremkomne Farveblindhed er i Reglen Symptom paa en eller anden Sygdom i Synsnerven, Nethinden eller andetsteds. Den er forbundet med andre alvorlige Synsforstyrrelser og vil allerede af den Grund være en Hindring for Antagelse.

*) d. v. s. kun tilsyneladende ensfarvede.

Af medfødt Farveblindhed findes der to Former, total Farveblindhed og Rødgrønblindhed. Hver af disse to Former findes atter i to Former, fuldstændig og ufuldstændig. Total fuldstændig Farveblindhed er sjælden. Denne Mangel er ledsaget af Lysskyhed m. m., og det er derfor ikke nødvendigt at prøve saadanne Personer for Farveblindhed. Den ufuldstændige totale Farveblindhed er Resultatet af en Mangel i Evnen til at opfatte rødt og grønt og en dermed følgende Svaghed i Evnen til at opfatte blaat og gult. De ufuldstændigt farveblinde har ingen væsentlige Abnormiteter undtagen i deres Farvesans, og de kan med Letted opfatte klare Farver.

Rødgrønblindhed er den mest almindelige Form for Farveblindhed. Omtrent 5 pCt. af Mænd angives at lide heraf. Lidelsen deles i Rødblindhed og Grønblindhed.

For den rødblinde er de røde og blaagrønne Dele af Spektret ufarvet, og den røde Del synes tilmed mørk. Spektret er derfor afkortet i den røde Ende. Den ufarvede (blaagrønne) Del ser han som en skilende Grænse, og paa den ene Side deraf ser han kun een Farve, gult, og paa den anden Side ogsaa kun een Farve, blaat.

For den grønblinde er den grønne Del af Spektret ufarvet. Han betragter det som en skillende Grænse og ser paa den ene Side deraf kun gult og paa den anden Side kun blaat. Rødt, Komplementfarven*) til grønt, forekommer ham at være ufarvet, men Spektret er ikke afkortet.

Den rødblinde og den grønblinde ser kun to Farver paa Spektret, gult og blaat, men de ser ikke andre Farver. Der bliver derfor let taget fejl med Hensyn til rødt og grønt, medens blaat og gult ikke bliver forvekslet.

En af de rødgrønblindes Særegenheder er, at blaa og gule Farver er særligt klare i Sammenligning med de røde og grønne Farver. Det grundlæggende Princip med Udarbejdelsen af Ishiharas Farvetavler beror paa en Anvendelse af denne Særegenhed.

Af det foran anførte vil det formentlig kunne forstaaes, at den i de ældre Synsprøveeregler værende ret detaillerede Angivelse af Farvesanskravene ved de forskellige Risikoklasser falder sammen med Formuleringen »normal Farvesans« i de nye Bestemmelser § 3, saaledes at det, hvad Farvesansen angaar, kun er Undersøgelsesmetoden, der er blevet ændret.

De senere Synsprøver — Efterprøver kaldes de nu, medens de tidligere blev benævnt periodiske Prøver — skal vedblivende foretages af en overordnet Statsbanetjenestemand. Angivelsen af, hvem der skal foretage dem, er i det væsentlige stemmende med de ældre Regler, naar Hensyn tages til senere oprettede Stillinger. Reglen om, at Stationsforstanderne paa de større Stationer kan bemyndiges til at afholde Prøverne for det dem underlagte Personale m. m., er nyoptaget i Bestemmelserne, men har længe været praktiseret.

Reglen i § 8 om Synsfeltundersøgelse er ny, se foran, og den Maade, hvorpaa den skal udføres, og

som skulde svare til den af Øjnlægerne ved den første Undersøgelse anvendte Metode, er derfor blevet ret udførligt beskrevet.

Bestemmelsen om, at Efterprøven kun hver anden Gang skal omfatte samtligt Personale, og at den hver anden Gang kan indskrænkes til det ældre Personale (over 50 Aar), er ny. Begrænsningen skyldes praktiske Hensyn og den Omstændighed, at Synsstyrkemanglerne er hyppigst hos det noget ældre Personale.

Som foran anført er det praktisk talt kun den medfødte Farveblindhed, som man behøver at regne med. Den burde derfor være blevet opdaget ved den første Undersøgelse, der gaar forud for Antagelsen, og have udelukket Antagelse. Det skulde derfor strengt taget ikke være nødvendigt ved Efterprøverne at foretage Farvesansundersøgelse. Da det imidlertid endnu kun er en ringe Del af Statsbanepersonalet, som ved deres Antagelse er blevet underkastet Farvesansprøve med Ishiharas Farvetavler, og da Prøven er let at foretage, har man anset det for rettest vedblivende at lade Farvesansundersøgelse indgaa som et Led i Efterprøverne.

I de ældre Synsprøveeregler indtog den saakaldte Markprøve en meget fremtrædende Plads ved de periodiske Undersøgelser. Princippet var det, at en Mand, som kunde klare sig i Praksis, maatte anvendes til Sikkerhedstjeneste, selvom en nøjagtig Øjnlægeundersøgelse af hans Farvesans havde godtgjort, at denne var mangelfuld. Man har imidlertid ment, at det ikke kunde forsvares at tilsidesætte en fældende Øjnlægeerklæring, selvom den undersøgte kunde bestaa en Markprøve, hvis Værdi tilmed længe havde været anset som meget usikkert som Bevismiddel. Som det vil fremgaa af § 9 — se ogsaa nedenfor — er Markprøven nu blevet indskrænket til kun at skulle anvendes i de Tilfælde, hvor saavel Øjnlægen som Generaldirektoratet trods Farvesansanomalien finder Tjenstemandens Forbliven i Risikoklassen forsvarlig.

Hovedreglen er herefter fremtidig den, at den Tjenestemand, som ikke bestaar Farvesansprøven ved Efterprøverne, bliver henvist til Øjnlægeundersøgelse, og hvis Resultatet af denne Undersøgelse ogsaa skulde være usikkert, skal der foretages en fornyet Undersøgelse med et særligt af Statsbanerne anskaffet Apparat, benævnt Anomaloskop og opfundet af en tysk Øjnlæge ved Navn *Nagel*. Denne Prøve vil i Reglen blive foretaget af en anden Øjnlæge (særligt udpeget) end den, der foretog første Undersøgelse.

Efter at Tjenestemanden er blevet undersøgt med dette Apparat, kan der blive Tale om at lade den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om hans Forbliven i Risikoklassen afhænge af, hvorledes han bestaar en praktisk Prøve i Marken med Dag- og Nat-signaler og foretaget paa samme Maade som hidtil.

Om Resultatet af Efterprøverne skal ligesom hidtil udfærdiges en særlig Formular (B. 17), der er blevet noget omarbejdet under Hensyn til de stedfundne Ændringer i Undersøgelsesmetoderne m. m. Undersøgelsen af Natteblindhed maa dog indskrænkes til Fremskaffelse paa Formularen af en Erklæring paa Tro og Love fra den undersøgte, idet en objektiv Undersøgelse af Forholdet kun kan foretages af en Øjnlæge.

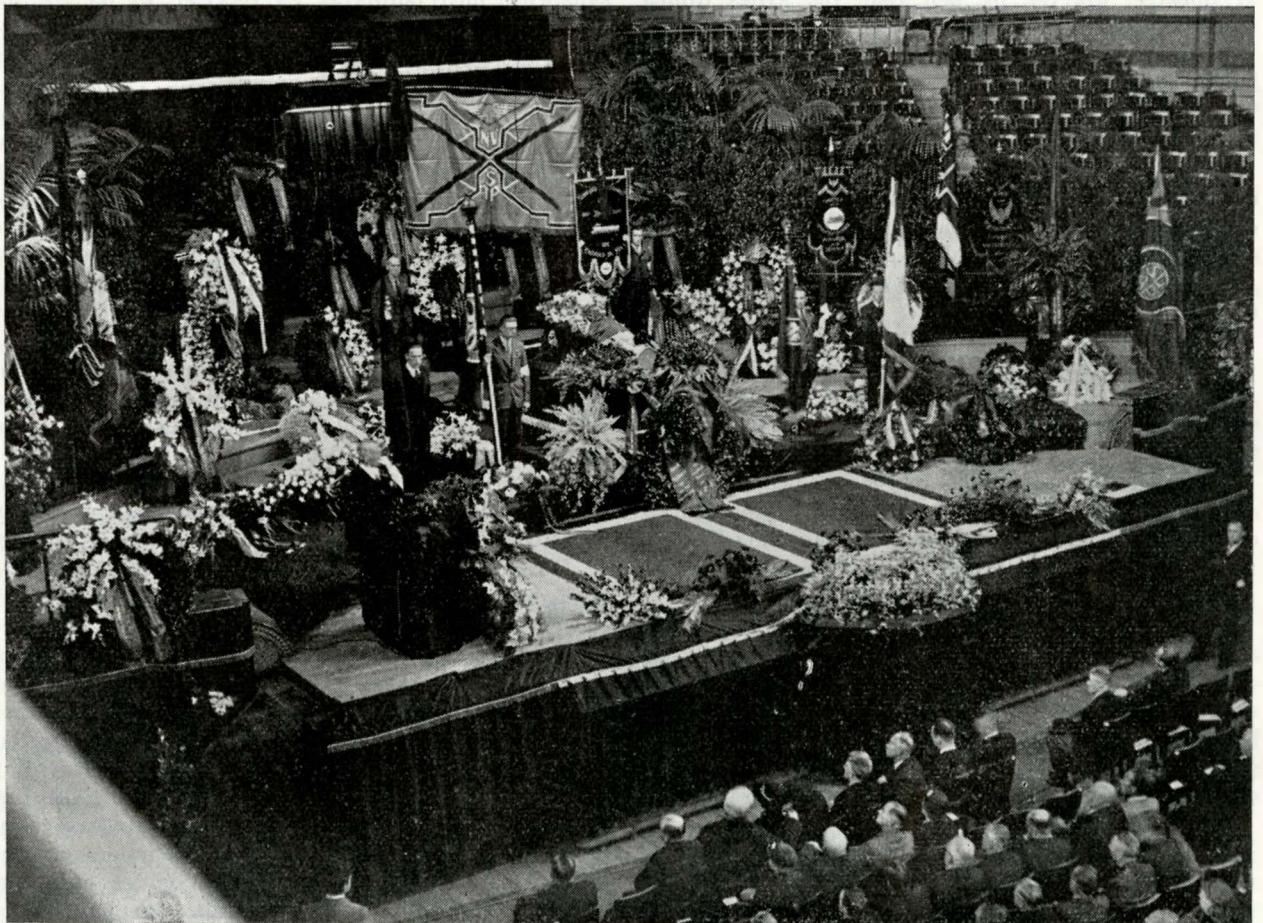
*) Herved forstaaes de stærkest modsatte Farver, som sammen danner hvidt Lys (d. v. s. rødt og grønt, blaat og gult m. m.).

Vi beder særligt Medlemmerne lægge Mærke til det sidst anførte med Hensyn til den forandrede Betydning og Anvendelse af Markprøver. Tidligere var Forholdet som bekendt det, at denne Prøve blev anvendt, naar den undersøgende Jernbaneembedsmand var i Tvivl med Hensyn til den undersøgte Synsstyrke eller Farvesans. Men fremtidig vil der kun blive Tale om Markprøver, naar de *læggemæssige* Undersøgelser giver Anledning til Tvivl.

STORSTRØMSBROENS IBRUGTAGELSE

Som tidligere meddelt var det Hensigten at tage Storstrømsbroen m. v. i Brug ved det paa-regnede Køreplansskifte i Begyndelsen af Oktober d. A. Men efter et af Hans Majestæt Kongen fremsat Ønske har Statsbanernes Generaldirektorat nu besluttet at fremme Anlæggene yderligere, saa Ibrugtagningen kan finde Sted paa Majestæten's Fødselsdag den 26. September. Dagen efter vil Vinterkøreplanen saa træde i Kraft.

SEKRETÆR NATHANS BISÆTTELSE

Som meddelt i sidste Nr. af vort Blad blev I. T. F.s af alle afholdte Sekretær, N. Nathans, dræbt ved en Flyveulykke ved Brüssel. Bisættelsen fandt Sted Tirsdag den 3. August i Hilversum, hvor Afdøde havde sin Bopæl.

Da Nathans Lig kom fra Ulykkesstedet, blev det ført til hans Kontor i I. T. F.s Lokaler, hvor Kisten blomstersmykket henstod til Bisættelsesdagen. Forud for selve Ligbrændingen var

der i Amsterdams største Lokale, Koncertbygningen, foranstaltet en Mindehøjtidelighed. Det store Lokale var næsten fyldt med Kammerater fra Ind- og Udland, idet et betydeligt Antal Jernbaneorganisationer rundt om i Europa havde sendt Repræsentanter. Endvidere var baade den Internationale faglige Central og Socialdemokratiets Internationale samt det internationale Arbejdsbureau foruden en Række andre Insti-

tutioner repræsenteret. Den spanske Regering deltog i Højtideligheden ved sin Konsul i Amsterdam.

J. Marschbank, der er Næstformand i I. T. F.s Generalraad og Sekretær i det engelske Jernbaneforbund, talte paa Generalraadets Vegne over Nathans Baare. Derefter bragte *P. Moltmaker* den afdøde Tak for hans Indsats i det hollandske Organisationsarbejde, som han havde deltaget i siden 1903, og som havde foranlediget, at han i 1910 blev afskediget af Bavernes Tjeneste.

E. Kupers talte paa den Internationale faglige Central's og den hollandske Landsorganisations Vegne, og *K. Vorrink* talte for Socialdemokratiets Internationale.

Det franske Jernbaneforbunds Sekretær, *J. Jarrigion*, talte paa de tilsluttede Organisations Vegne. Han pegede paa, hvorledes Nathans havde været en Idealist og Stridsmand, der stedse var paa de undertryktes Side, og hans sidste Rejse stod da ogsaa netop i denne Kamps Tegn. Nathans Beskedenhed, hans Mod, hans Trofasthed og hans Arbejde for Retfærdighedens, Frihedens og Fredens Sejr burde være os alle et Eksempel til Efterfølgelse.

T. van der Heeg talte paa de internationale Fagsekretariats Vegne, og sluttelig bragte *E. Fimmen* vor afdøde Kammerat en Tak paa egne og I. T. F.s Personales Vegne; han understregede, at Nathans uanset den dermed forbundne Fare begav sig til Italien, Tyskland, Østrig og Spanien, fordi han stadig vilde hjælpe de undertrykte.

Saa at sige alle europæiske Organisationer, der omfatter Jernbane- og Transportpersonale, havde sendt Kranse til Mindehøjtideligheden, der varede 1½ Time og indledtes henholdsvis afsluttedes med Musikstykkerne »Aases Død« og »Internationale«.

Efter Højtideligheden blev Kisten ført i Procession gennem Amsterdams Gader. Mange Mennesker havde taget Opstilling langs Ligtogets Rute for at bringe den afholdte Kammerat og Forkæmper en sidste Hilsen.

Kisten førtes til Krematoriet i Westervelt ved Hilversum. Kun nogle faa Hundrede Mennesker kunde komme ind i selve Krematoriet, men de mange, som stod udenfor, kunde følge Talerne gennem Højttalerinstallation. Her talte *P. Moltmaker*, *F. Ahlström* fra I. T. F. og *Fimmen*. Medens Orglet spillede en Socialist-

sang »Til Stridsmændene«, sænkedes Kisten, og Bisættelsehøjtideligheden sluttede med Nathans Yndlingssang »Brødre, lad Vaabnene lyne«. Asken efter vor afdøde Kammerat vil blive spredt for Vinden og fordele sig ud over Landene og Folkene, som han havde saa kær og kæmpede for.

Det var altfor tidligt Sekretær Nathans blev revet bort; han vil efterlade sig et dybt Savn, afholdt som han var af alle, og hans Minde vil til Stadighed blive bevaret af alle dem, der kendte ham og havde lært at skatte den ærlige, flittige, hjælpsomme og redebonne Kammerat.

FRA MEDLEMSKREDSSEN

Kongressen 1937.

Naar jeg ikke paa et tidligere Tidspunkt har sendt et Indlæg til vort Blad angaaende Kongressen 1937, skyldes det, at jeg havde ventet, at en eller anden Kongresdeltager, som »Parthaver«, enten havde tilsluttet sig Carl Petersens Kritik, eller tiljuble Hovedbestyrelsen og dens Formand for opnaaede store Resultater og gode Løfter for Fremtiden.

Jeg maa, omend det ikke passer i alles Kram, i store Træk gaa ind for Carl Petersens Kritik, men samtidig minde om — og det kender Carl Petersen sikkert godt — at det er gammel Fagforeningstaktik at køre Kongressen træt med en lang Beretning, for saa ikke at have dels Arbejdslyst dels Tid til en grundig Gennemgang og Behandling af de af Afdelingerne fremsatte Forslag.

Det er dog en daarlig Undskyldning, Carl Petersen fremsætter, naar han giver Udtryk for, at det kan være Foraarets Indvirken paa Kongresdeltagerne, der har foraarsaget deres Passivitet ved ikke at gaa imod Beretningen eller unklade direkte — enten ved Resolution eller paa anden Maade — at faa afklaret, om Hovedledelsen og dens Formand stadig vil sabotere Medlemmernes Flertalsønsker om at faa saadanne Arbejdskaar, at vi — i Sammenligning med andre Arbejdere — ikke kan misbruges.

Uden at forklejne Kongresdeltagerne er det en sørgelig Kendsgerning, at ikke alene de Medlemmer, der sad hjemme og ventede paa Kongressens Resultater, men ogsaa de Delegerede jeg har talt med, alle var utilfredse med, at Kongressen ikke kunde slaa fast, at der ikke alene blev opnaaet Resultater, men at Kongressen ogsaa gav Udtryk for, at det er Medlemmernes Ønske, at vore aargamle Krav skal gennemføres.

Skylden for Kongressens minimale Resultater maa da lægges paa Kongressens Deltagere — de af Afdelingerne valgte Tillidsmænd — der har Pligt til, naar Hovedbestyrelsen ikke vil tage Initiativet, da ved

Forespørgsler paa Kongressen at sætte det Arbejde i Gang, der igennem mange Aar har ligget stille, det Arbejde, som paabegyndtes for flere Aar siden ved den »bombastiske« Resolution, der udsendtes gennem Radioen.

Det vilde unægtelig have stor Betydning for vore Medlemmers Indstilling, om vi snart kunde faa en virkelig Afklaring af, hvad Hovedbestyrelsen vil i Spørgsmaalet: Tjenestetidsregler.

Det glædede mig derfor, at Suneson i sidste »Lokomotiv Tidende« minder om 40 Timers Ugen, thi hvad var mere naturligt, end at den socialdemokratiske styrede Stat — i Lighed med Folkefronten i Frankrig — i første Omgang gik ind for 40 Timers Ugen for Statens Arbejdere.

Man skulde da ogsaa mene, at vi Lokomotivmænd havde gode Kort paa Haanden ved kommende Forhandlinger, idet vore Arbejdskaar altid, og saa godt som af alle, er anerkendt som værende af ublid Karakter med Nattjeneste, megen ukonstant Arbejdstid med Ophold paa vore sørgelige berømte, i flere Tilfælde uhumske, Tomandsværelser, med snavsede og lasede Dyner, der nogle Steder er i en saadan Forfatning, at de er hæftede sammen med Sikkerhedsnaale, for at ikke Fyldet paa een Gang skal vælte ud i Stuen.

Ja, der kunde fortælles meget, om det en Lokomotivmand ser eller kommer ud for, naar der rejses Landet rundt. Jeg forstaar da heller ikke, at Hovedbestyrelsen afviste et Forslag herfra, der gik ud paa, at vi fik ordnet lidt ved disse Forhold.

Lad mig da med Redaktionens Velvilje i vort Blad stille følgende Spørgsmaal til Hovedbestyrelsen, lad os faa et klart Svar paa det, Kongressen glemte, nemlig:

1. Hvor langt er Hovedbestyrelsen naaet i dens formentlige Arbejde for bedre Arbejdskaar for Organisationens Medlemmer?
2. Agter Hovedbestyrelsen at gøre noget for, at vi, under Ophold paa fremmed Depot, kan faa de bedste Muligheder for at opnaa Hvile, naar vi dikteres »tjenestefrit Ophold«?

Jeg tror, at jeg tør sige, at disse Spørgsmaal til vore valgte Tillidsmænd og deres lige saa klare Svar vil skabe mere Organisationsforstaaelse og Aktivitet blandt vore Medlemmer, end den der i Øjeblikket er herskende, i Stedet for den ligegyldige og modløse Tilstand, der først og fremmest skyldes Hovedledelsens Passivitet og manglende Initiativ.

Til Slut min bedste Tak til Kongressen for de 5000Kr. til Spaniens kæmpende og lidende Arbejdere, der nu i over eet Aar har kæmpet imod Francos sorte Bander og hans Lejesvende Hitlerfascismen. Her gav Kongressen et glimrende Bevis for, at trods Pessimisme er de danske Lokomotivmænd af en saadan Støbning, at vor Formand godt kan sætte noget ind — ja endog vove Pelsen — for at vi, under en eller anden Form, optager Kampen for at opnaa det, der er vore Medlemmers Flertals Ønsker, de Arbejdskaar og Arbejdsbetingelser, der giver Arbejdsglæde, de

Kaar vi Lokomotivmænd har berettiget Krav paa. Vi faar ikke disse Arbejdsbetingelser, med mindre vi selv sætter noget ind. Husk: »Arbejderklassens Frigørelse skal være Arbejderklassens eget Værk«.

Lokomotivmændene venter utaalmodigt!

Esbjerg, den 25. Juli 1937.

Svend Andersen.

Se Artiklen nedenfor.

Red.

KONGRES HELE AARET

De der var til Stede paa vor sidst afholdte ordinære Kongres vil erindre, at der fra adskillige Sider blev fremsat anerkendende Udtalelser for den saglige og rolige Maade, hvorpaa de foreliggende Sager blev behandlet. De vil ligeledes huske, at flere Talere udtalte en Tak for den klare, letfattede og koncise Maade, hvorpaa Formanden havde belyst og klarlagt de forskellige Emner.

Det maatte derfor vække nogen Forundring, at et Medlem, som ikke havde deltaget i eller overværet Kongressen, bagefter her i Bladet fremkom med Formodninger om, at Afdelingernes Tillidsmænd havde glemt deres Opgaver paa Kongressen. De havde — saaledes mente den paagældende Kollega — ladet sig bjergtage af det lyse og milde Sommervejr, vi havde i Kongresdagene; de havde fuldsændig glemt at kritisere Hovedbestyrelsen med Hensyn til de opnaaede, eller rettere ikke-opnaaede, Resultater i Tjenestetidsspørgsmaalet.

Nu ved vi saare vel, og vi finder det fuldt naturligt, at Medlemmerne nøje følger med i, hvad der sker paa det nævnte Omraade. Vi ved ogsaa, at der stadig er Ture, som trænger til Forbedringer. Men da Organisationens Formand saa langt fra skjulte noget i saa Henseende for Kongressen, tværtimod udtrykkelig sagde, at vi ikke havde opnaaet ret meget, af det vi ønskede, og nærmere forklarede, hvorfor vi ikke havde opnaaet mere, samt da Formanden udtrykkelig sagde, at vi stadig har Ønsker om at faa vore Tjenesteforhold forbedrede, fandt vi det uretfærdigt at »skyde« paa de Tillidsmænd, som paa vort kompetente Møde havde faaet belyst Forholdene og taget dem til Efterretning, og dette gav vi den Gang Udtryk for.

Nu møder imidlertid en anden Kollega — der heller ikke deltog i Kongressen — op med en Kritik over Repræsentanterne. Han deler ganske vist ikke den Opfattelse, at det var Sommerstemningen, som fik Kongressen til at holde sig passiv. Men hvad enten Grunden nu er den ene eller den anden, saa mener ogsaa den paagældende, at de valgte Repræsentanter har glemt noget, og han udbeder sig derfor et klart Svar paa to af de Ting, som Kongressen — efter hans Mening — glemte.

Dertil ønsker vi at bemærke, at selvfølgelig skulde alle Emner kunne debatteres her i vort Blad Aaret igennem, naar Debatten da føres paa en fordragelig Maade; men i det foreliggende Tilfælde ønsker vi dog ikke at gaa ind paa den tilbudte Linje; thi som vi tidligere har bemærket, ligger der i disse Paastande om, at Kongressens Repræsentanter har overset og glemt dette eller hint, en Fornærmelse af de Tillidsmænd, Kammeraterne selv har valgt, og dette i Særdeleshed naar Paastandene fremsættes af Medlemmer, som ikke selv har været til Stede paa Kongressen. Hvis vi nu vilde give os til at besvare Spørgsmaal, som »Kongressen har glemt at beskæftige sig med«, vilde det faktisk betyde, at ogsaa vi var af den Opfattelse, at der var forsømt noget, og det er vi ingenlunde. Dersom vi gik ind paa den Tanke, at Kongressen havde glemt et eller andet, og vi derfor kunde fortsætte det her i Bladet, vilde det jo betyde Kongres — ganske vist skriftlig — hele Aaret.

Naturligvis deler vi den Opfattelse, at der stadig skal forbedres her og der paa Turlisterne, men det er jo i første Omgang Afdelingerne selv, der beskæftiger sig med disse Spørgsmaal. Og den Omstændighed, at Undersøgelserne i Tjenestetidskommissionen klart og tydeligt tilkendegav, at Lokomotivpersonalet paa adskillige Punkter er spændt haardere for end det øvrige Personale, har i hvert Fald bibragt os den Tro, at de tjenestetilrettelæggende Embedsmænd vilde se fornuftigt paa rimelige Ønsker fra Afdelingernes Side, og vi skønner, at der i hvert Fald somme Steder er vist Personalet Imødekommenhed. Det faktiske er da ogsaa — heldigvis — at der mellem Distrikterne og Afdelingerne opnaas Enighed om det langt overvejende Antal af Kørselsfordelinger.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Velfærdsforanstaltninger i Opholdslokalerne er det for-

mentlig ikke glemt, at Organisationen allerede i 1924—25 fik tilvejebragt en Regel for, hvorledes de forskellige Værelser skulde monteres. Og som sikkert ethvert af vore Medlemmer ved, er der gennem Aarene gennemført for mange Tusinde Kroner Forbedringer. Det tyder derfor ikke paa megen Opmærksomhed i Organisationsarbejdet, naar der spørges, om Hovedbestyrelsen vil arbejde for Forbedringer paa Velfærdsforanstaltningernes Omraade. Men vi ønsker paa den anden Side at gøre opmærksom paa, at naar der ved et Depot er gennemført en Ordning af den ene eller den anden Art, saa maa det naturligvis paahvile de lokale Afdelinger at sørge for, at Lokalerne m. v. holdes i en sømmelig Orden. Ting som »humuske Værelser, snavsede og lasede Dynner, der maa hæftes sammen med Sikkerhedsnaale« falder fuldstændig uden for Hovedbestyrelsens Opgaver; det maa blive den Slags Ting, Afdelingerne sørger for at faa holdt vedlige. Det er derfor ingen Anledning til at tale om, at Kongressen glemte.

FORBUD MOD OVERARBEJDE

I Rigsdagssamlingen 1932—33 blev der af Socialministeren i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde. Forslaget naaede ikke at blive færdigbehandlet i den Samling og til Trods for, at der hvert Aar senere er fremsat det samme Forslag, er det ikke lykkedes at faa det gennemført.

Den 26. Januar 1937 fremsatte Socialministeren paany et Forslag om Forbud mod Overarbejde, og endelig den 27. April blev det vedtaget i Folketinget og faar Gyldighed fra 1. Oktober 1937.

Da det sikkert vil interessere vore Medlemmer at kende Loven, skal vi nedenfor aftrykke den i dens fulde Ordlyd.

§ 1.

Denne Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Arbejdere, der er beskæftiget

- a) i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Virksomheder samt andre Haandværks- og Industrivirksomheder, herunder Gas- og Elektricitetsværker,
- b) i Stenbrud, Kalkbrud, Stenhuggeri og lignende Virksomheder, herunder ved Skærveknusning og Arbejde i Grusgrave,
- c) ved Opførelse og Reparation af Huse og Bygninger samt ved Anlæg og Istandsættelse af Veje, Jernbaner, Havne, Telegraf- og Telefonledninger, Vand-, Gas-, Elektricitets- og Kloakledninger, Brolægning og lignende Arbejder,

- d) ved Transport af Passagerer eller Gods ad Vej eller Jernbane,
- e) i Handels-, Kontor- og Bankvirksomheder samt
- f) i Hotel- og Restaurationsvirksomhed.

§ 2.

Stk. 1. Ved Overarbejde forstås Arbejde ud over den Tid, som ifølge Overenskomst udgør den normale Arbejdstid i paagældende Fag eller faglige Omraader.

Stk. 2. Det betragtes dog ikke som Overarbejde, at der i Virksomheder, der er afhængige af elementære Drivkræfter eller andre uregelmæssigt virkende Forhold — efter Overenskomst mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne — arbejdes ud over Fagets og Fagomraadets normale daglige Arbejdstid, naar blot Arbejdstiden i Gennemsnit i en Periode paa 1 Maaned ikke overskrider den overenskomstmæssige Arbejdstid.

Stk. 3. Ej heller betragtes det som Overarbejde, at Arbejdstiden som Følge af, at den paa en eller flere af Ugens Dage ifølge Lov, Sædvane eller Overenskomst mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer er mindre end den almindelige daglige Arbejdstid, paa Ugens øvrige Dage overskrider denne med et tilsvarende Timeantal, naar Overskridelsen blot ikke udgør mere end 1 Time daglig. Dog kan Socialministeren, for saa vidt Jernbanetransport angaar, tillade, at Overskridelsen udgør mere end 1 Time daglig.

Stk. 4. Ved Virksomheder med regelmæssig Døgndrift betragtes de Overskridelser af den normale Arbejdstid, som Døgndriftsloven af 12. Februar 1919 tillader, ikke som Overarbejde.

§ 3.

Stk. 1. Overarbejde er — med de Undtagelser, der følger af nedenstaaende Bestemmelser — forbudt. Hvile- og Spisetider medregnes ikke i den normale Arbejdstid, naar det staar Arbejderne frit for under disse at fjerne sig fra Arbejdspladsen.

Stk. 2. Den Omstændighed, at en Arbejdsgiver eller Arbejder ikke tilhører vedkommende Organisation, kan ikke fritage ham for Overholdelsen af de Regler, der i Henhold til Bestemmelserne i denne Lov gælder for Personer, der er Medlemmer af Organisationerne.

§ 4.

Overarbejde er tilladt i følgende Tilfælde:

- a) naar uforudseelige Hændelser i væsentlig Grad har forstyrret eller truer med at forstyrre den jævne Drift, samt naar saadanne Hændelser nødvendiggør Overarbejde, for at Raastoffer, Varer eller andre Værdier ikke skal tage Skade,
- b) naar den sædvanlige Drift ikke kan gaa sin Gang, uden at enkelte Arbejdere maa begynde før eller slutte senere end de andre Arbejdere, og Forholdet ikke skønnes at kunne ordnes ved en Forskydning af Arbejdstiden for disse Arbejderes Vedkommende, dog at vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer herom skal være enige,
- c) naar paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer skønner, at særlige Forhold gør det

ønskeligt for et vist Tidsrum at fremskynde eller forøge Arbejdet i en vis Industri eller en vis Virksomhed,

- d) naar Arbejdsgiveren skønner det nødvendigt, at enkelte Arbejdere anvendes til Overarbejde, og Enighed derom kan opnaas med paagældende Arbejdere. I Bedrifter, hvor der findes Tillidsmand, skal dog — om muligt — denne give sit Samtykke.

§ 5.

Stk. 1. Det Antal Timer, der i Henhold til § 4 udføres som Overarbejdstimer, skal udlignes ved Bortfald af tilsvarende Antal Arbejdstimer inden for den normale Arbejdstid. Udligningen skal paabegyndes snarest muligt og om muligt være afsluttet inden 14 Dage efter Overarbejdets Afslutning. Disse Regler for Udligning kan dog fraviges, for saa vidt der mellem vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation er sluttet Overenskomst om en tillempet Ordning. En saadan Overenskomst skal godkendes af Socialministeren.

Stk. 2. Indskrænkning i Beskæftigelsen som Følge af Sæsonen eller Vejrligets Indflydelse paa den daglige Arbejdstid betragtes ikke som Udligning af præsteret Overarbejde.

§ 6.

Det paahviler vedkommende Arbejdsgiver efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler:

- a) ved Opslag paa synlige Steder i Arbejdslokalet eller paa andet dertil egnet Sted at bekendtgøre Tiden for Arbejdets Begyndelse og Ophør samt, hvor der arbejdes med Skifter, Tiden for hvert enkelt Holds Begyndelse og Ophør,
- b) paa samme Maade at bekendtgøre Hvile- og Spisetider, som ikke medregnes i Arbejdstiden (jfr. § 3, Stk. 2, 2. Pkt.), samt
- c) at indføre Bemærkning om stedfundet Overarbejde i en særlig Overarbejdsjournal.

§ 7.

Stk. 1. Uenighed om præsteret Overarbejdes Lovlighed eller dettes Udligning inden for den normale Arbejdstid kan af Hovedorganisationerne inden for paagældende Fag eller faglige Omraade forelægges for et af Arbejdsraadet inden for dets Midte nedsat Udvalg paa 3 Medlemmer, nemlig Raadets Formand, en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en Repræsentant for Arbejderne.

Stk. 2. Udvalgets Afgørelser er endelige.

§ 8.

Stk. 1. Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der imod denne Lovs Bestemmelser, anvender nogen Arbejder til Arbejde, er for hver saadan ulovlig selsat Person ifaldet en Bøde paa ikke under 10 Kr., dog saaledes at Overtrædelsen kun paatales, saafremt det i § 7 omhandlede Udvalg eller den faglige Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation, der omfatter det Arbejdsomraade, hvorunder paagældende Arbejde falder, stiller Krav derom.

Stk. 2. Den Arbejder, der udfører Arbejde i Strid med Lovens Bestemmelser, straffes med Bøde, dog saaledes, at Overtrædelsen kun paatales, saafremt Udvalget eller den faglige Arbejderorganisation, der omfatter det Arbejdsomraade, inden for hvilket hans Arbejde falder, stiller Krav derom.

Stk. 3. Bøderne tilfalder vedkommende Kommunekasse.

§ 9.

Socialministeren kan for saadanne Fags eller Branchers Vedkommende, hvor Arbejdsløsheden er ringe, dispensere fra Lovens Bestemmelser.

§ 10.

Denne Lov, der ikke gælder Færøerne, træder i Kraft den 1. Oktober 1937 og er gældende indtil 1. April 1940.

UHELDSFORSIKRINGSFORENINGEN FOR DE DANSKE STATSANER PERSONALE

Uheldsforsikringsforeningen for de danske Statsbaners Personale afholdt sit aarlige Repræsentantskabsmøde den 12. Juni i Klampenborg.

Der var mødt følgende Repræsentanter for de fire Jernbaneorganisationer:

Jernbaneforeningen: Trafikinspektør J. Okkels, Aarhus, Trafikkontrolør A. Heede, København, Trafikassistent Carl Andersen, Kolding, Togfører J. L. Rodevang, Randers, pens. Togfører Hans Jensen, Nyborg, Overassistent From Hansen, København, Godsekspeditor C. A. Gustavsén, København.

Dansk Jernbaneforbund: Forretningsfører Ch. Petersen, København, Overmatros R. Kantsø, København, Overmatros C. F. W. Poulsen, Korsør, Banearbejder N. C. Madsen, København, Vognopsynsmand H. C. Nielsen, København, Pakmester N. J. Olsen, Fredericia.

Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation: Tømrer M. Jensen, Aarhus.

Dansk Lokomotivmands Forening: Lokomotivfører Kuhn, Kalundborg, Lokomotivfyrbøder Jespersen, Aalborg.

Følgende Repræsentanter havde meldt Forfald: Overportør J. K. F. Jensen, Lokomotivfører Sophus Jensen, Snedker L. Hansen og Maskinarbejder O. Johansen.

Af Æresmedlemmerne var mødt Borgmester O. Andersen og pens. Togfører P. D. Pedersen, medens fhv. Trafikminister Friis-Skotte havde meldt Forfald, idet han samtidig sendte Mødet en Hilsen.

Endvidere var til Stede pens. Trafikinspektør Rønnfeldt som Medlem af Skadeudvalget, medens den ene Revisor, Overassistent Simonsen havde meldt Forfald.

Til Sekretær valgtes Godsekspeditor C. A. Gustavsén.

Dagsorden:

1. Protokollen.
2. Beretning og Regnskab.
3. Valg i Henhold til Lovene.
4. Fastsættelse af Stedet for næste Aars Repræsentantskabsmøde.
5. Eventuelt.

Formanden, *Ch. Petersen*, bød Velkommen til Mødet. Særlig Velkommen til de tilstedeværende Æresmedlemmer og til de nyvalgte Repræsentanter.

Formanden konstaterede herefter Mødets lovlige Indvarsling.

Fra Skadeudvalget forelaa Meddelelse om, at Skaderne var afreguleret paa en fuldt forsvarlig Maade. Fra Revisorerne forelaa Meddelelse om, at Regnskabet var befundet i bedste Orden.

Protokollen fra forrige Møde, der var udsendt til Repræsentanterne, godkendtes uden Diskussion.

Forretningsfører *Chr. Schmidt* aflagde Beretning.

Antallet af anmeldte Skader har i det forløbne Aar været omtrent som i det foregaaende Aar. Skadeprocenten har udgjort 9,85 pCt. med 9,63 pCt. Aaret forud. Iøvrigt henvises til nedenstaaende Oversigt over Skadeprocentens Svingninger gennem Aarene.

Aar	Antal Skader	Medlemstal	Antal Skader i pCt. af Medlemstallet
1922	255	3697	6,90
1923	207	3879	5,34
1924	218	3816	5,71
1925	235	3840	6,10
1926	260	3890	6,66
1927	249	3846	6,47
1928	303	3834	7,90
1929	354	4842	7,31
1930	392	5150	7,61
1931	408	5208	7,83
1932	405	5157	7,85
1933	423	5107	8,21
1934	469	5126	9,15
1935	479	4973	9,63
1936	485	4924	9,85

Ved forrige Regnskabsaars Afslutning henstod som uafgjort 85 Skadetilfælde.

I det forløbne Aar er der anmeldt 485 nye Tilfælde, og desuden er 10 tidligere afgjorte Skader genoptaget til Behandling. Af disse ialt 580 Tilfælde blev de 502 afregulerede inden Aarets Udgang, saaledes at der som uafgjort henstod 78 Skadetilfælde.

Af de 502 afregulerede Skadetilfælde er 452 endelig afgjort ved Udbetaling af Dagsrerstatning. 27 Tilfælde medførte Invaliditetserstatning, 5 Tilfælde Dødsrerstatning, i 9 Tilfælde maatte Erstatningskrav afvises, og i 9 Tilfælde frafaldtes Erstatningskrav.

Foreningens Medlemstal var med Forsikringsaarets Udløb den 30. November i Fjor 4 924 med en samlet Forsikringssum af 7 053 500 Kr.

De 5 Tilfælde af Dødsersatning fordeler sig saaledes:

Haandværker fik under Arbejde i Værkstedet en Rift paa højre Arm.

Der indtraadte Blodforgiftning. Død.

Enken tilkendt Dødsersatning 1 000 Kr.

Kontorist paadrog sig ved at styrte med Cykle Kontusion af Hovedet. Død.

Dødsersatning 1 000 Kr. udbetalt Dødsboet, da afdøde efterlod sig umyndige Børn.

Stationsforstander blev paa Banelinien paakørt af Tog og dræbt.

Enken tilkendt Erstatning 2 000 Kr.

Overassistent blev paakørt af Bil.

Halshvirvel beskadiget. Død.

Enken tilkendt Dødsersatning 2 000 Kr.

Portør blev fundet paa Stationsplads overkørt af Tog og dræbt.

Enken tilkendt Dødsersatning 2 000 Kr.

De 27 Tilfælde af Invaliditetserstatning fordeler sig saaledes:

Togbetjent fik under Rangering og ved at springe ned fra en Vogn Kontusion af venstre Hæl.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.)

Overportør fik under Rangering Kontusion af venstre Skulder Arm og Ribben.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)

Overportør fik under Indrangering og ved at springe ned fra Lokomotiv højre Knæ forstuvet (20 pCt.).

Togbetjent fik ved at springe paa et Træk Vogne, der var i Bevægelse, Kontusion af højre Knæ, venstre Pegefinger og venstre Stortaa (3 pCt.).

Portør fik ved at snuble over et Sporskifte Kontusion af Testiklerne.

Senere afgaaet ved Døden, men udover den Frist, inden for hvilken der ifølge Forsikringsbetingelserne kan udbetales Dødsersatning. Der tilkendtes Enken en Erstatning svarende til 50 pCt. Invaliditet.

Assistent paadrog sig under Kørsel paa Motorcykle ved Sammenstød med Lastbil en Hjernerystelse og mange Læsioner. (10 pCt.)

Portør fik under Rangering og ved Fald Kontusion af venstre Knæ.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.).

Overportør paadrog sig ved Udstigning fra en Sporvogn Forstuvning af venstre Ankel og Spaltning af venstre Lægben. (20 pCt.).

Portør fik under Arbejde paa Perron og ved Fald Kontusion af Ryggen.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.).

Matros fik under Arbejde paa Færgen Kontusion af Brystet. (22½ pCt.).

Portør fik under Rangering og ved Fald Kontusion af Hoved og Ryg.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.).

Lokomotivfyrbøder fik ved at falde ned fra Lokomotiv Brud af højre Arm.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 10 pCt. (Vi giver 10 pCt.).

Togbetjent fik under Rangering højre Fod overkørt. Foden delvis amputeret. (40 pCt.).

Haandværker paadrog sig ved Forløftning en Lumbago.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 15 pCt. (Vi giver 15 pCt.).

Portør fik under Arbejde paa Pakhuset og ved Fald Kontusion af højre Knæ.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 10 pCt. (Vi giver 10 pCt.).

Overportør blev paakørt af Rangertog. Højre Ben amputeret under Knæet. (65 pCt.).

Togbetjent fik under Rangering ved en sprængt Kobling Brud af højre Tommel- og Pegefinger.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 10 pCt. (Vi giver 10 pCt.).

Overportør fik ved Arbejde med Traktor Kontusion af højre Underarm.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.).

Portør fik under Rangering og ved Fald Kontusion af højre Knæ.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 15 pCt. (Vi giver 15 pCt.).

Lokomotivfyrbøder fik under Arbejde paa Lokomotiv Kontusion af Hoved, Ryg og venstre Underarm.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.).

Haandværker fik under Arbejde paa Værkstedet Kontusion af venstre Øje.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 18 pCt. (Vi giver 18 pCt.).

Haandværker fik under Arbejde i Værkstedet og ved at snuble over en Skinné Forvridning af højre Knæ.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.).

Haandværker fik under Arbejde ved elektrisk Ledningsnet og ved Fald Kontusion af Bækkenpartiet.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 25 pCt. (Vi giver 25 pCt.).

Overportør fik under Rangering og ved Fald Forstuvning af højre Skulder.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.).

Portør fik under Godslæsning en Lumbago.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.).

Togbetjent fik under Lukning af Skydedør Kontusion af venstre Lillefinger. (3 pCt.).

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

Portør fik under Ranging og ved at springe af Lokomotiv Kontusion af højre Ben.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen bevilger 10 pCt. (Vi giver 10 pCt.)

Følgende Sag er afgjort ved Voldgift:

Portør fik ved Godslæsning en Lumbago.

I Lægeerklæringen siges bl. a.:

»Tilskadekomne har lidt af Gigt.«

Da Foreningen 4 Gange har betalt Erstatning for en Lidelse som den ovennævnte og i det sidste af de 4 Tilfælde taget Forbehold overfor fremtidige Tilfælde af samme eller lignende Art, vedtager Styrelsen at afvise Sagen som ikke erstatningsberettiget.

Tilskadekomne kræver Sagen indanket for Voldgiftsretten.

I Voldgiftsretten udtales:

»I den appellerede Sag bør Uheldsforsikringsforeningen for de danske Statsbaners Personale være fri for Appellantens Erstatningskrav. Nævnte Uheldsforsikringsforening betaler Voldgiftsretten Sagens Omkostninger med 192 Kr., skriver Kroner et Hundrede nitito.«

Beretningen godkendtes enstemmigt.

Regnskabet, der forelagdes, stiller sig saaledes:

Driftsregnskab for Regnskabsåret 1935—36.

INDTÆGT	Kr. Ø.
1. Skadereserve fra forrige Aar	17 000. 00
2. Præmieindbetaling	53 433. 00
3. Genforsikringens Andel i Erstatninger	2 497. 60
4. Rente	5 463. 92
	78 394. 52

UDGIFT	Kr. Ø.
1. Genforsikrings Præmie	1 880. 16
2. Erstatninger	38 972. 60
3. Lægehonorar m. m.	1 116. 00
4. Administration: Kr. Ø.	
a. Lønninger til Styrelse, Suppleant og Medhjælp ..	4 723. 46
b. Præmieopkrævning	1 220. 11
c. Repræsentantskabet	2 362. 70
d. Indmeldeshonorar	284. 90
e. Porto, Telefon, Stempelmærker m. m.	671. 89
f. Tryksager, herunder Betaling til Postvæsenet for Udsendelse i Fagbladene ..	1 366. 09
g. Maskinskrivning, herunder Omskrivning af 8 Medlems hæfter	550. 87
h. Juridisk Assistance	50. 00
i. Depotafgift til Landmandsbanken	45. 00
k. Risikoudvalget	2 251. 27
	13 526. 29
	55 495. 05

5. Aarets Driftsoverskud udgør herefter Kr. 22 899,47 og fordeles saaledes:	
Skadereservefonden	17 000. 00
Bonusfonden	5 899. 47
	78 394. 52

Status pr. 1. December 1936.

AKTIVER	Kr. Ø.
1. 40 000 Kr. 5 pCt. Statsobligationer 1928 Købsværdi 39 000 Kr.	40 000. 00
2. 25 000 Kr. 4 pCt. Kbh. Komm. Laan 1934 Købsværdi 23 375 Kr.	25 000. 00
3. 12 000 Kr. 5 pCt. Kbh. Komm. Laan 1916 Købsværdi 12 090 Kr.	12 000. 00
4. 13 000 Kr. 5 pCt. Kommunale Kreditf. 3. Afd. Købsværdi 12 860 Kr.	13 000. 00
5. Inventarielværdi	395. 25
6. Bankbeholdning i den danske Landmandsbank	28 095. 93
7. Kontant Beholdning og Giro Konto 1707	1 279. 43
	119 770. 61

PASSIVER	Kr. Ø.
1. Skadereservefonden	17 000. 00
2. Reservefonden	58 843. 23
3. Bonusfondens Beholdning den 30. November 1935	45 015. 30
Bonusudbetaling i December Kvartal 1935/36	12 550. 10
	32 465. 20
Tillagt Aarets Overskud d. 30. November 1936	5 899. 47
	38 364. 67
4. Kursavancefondens Beholdning d. 30. November 1936	5 562. 71
	119 770. 61

Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Derefter foretoges følgende Valg:

Styrelse. Forretningsfører: Regnskabsfører Chr. Schmidt.

Sekretær: pens. Togfører N. P. Christensen.

3die Medlem og Kasserer: Vognopsynsmand Rs. Andersen.

Suppleant til Styrelsen: Godsekspeditør C. A. Gustavsen.

Repræsentantskabets Formand: Forretningsfører Ch. Petersen.

Repræsentantskabets Næstformand: Snedker L. Hansen.

Revisorer: Overmatros R. Kantsø, Overassistent M. H. Simonsen.

Suppleanter: Lokomotivfører Kuhn, Pakmester N. J. Olsen.

Skædeudvalg: pens. Trafikinspektør Rønnfeldt, Banarbejder N. C. Madsen.

Suppleant: Overmatros C. F. W. Poulsen.

Formand for Voldgiftsretten: Overkirurg, Dr. Hans Wulff.

Medlemmer af Voldgiftsretten: Stationsforstander Høgsgaard, Togfører J. Christophersen.

Suppleanter: Lokomotivfører L. M. Schmidt (for Stationsforstander Høgsgaard), Sekretær Chr. Vejre (for Togfører Christophersen).

Ch. Petersen stillede følgende Forslag som vedtoges:

»Det overlades Styrelsen efter Forhandling med Repræsentantskabets Formand at bestemme Stedet for næste Repræsentantskabsmødes Afholdelse.«

Forretningsfører *Chr. Schmidt* meddelte, at han agtede at nedlægge sit Hverv som Forretningsfører næste Aar.

SOMMERUDFLUGTER

Lokomotivførernes Sangforening Gb.

Fredag den 27. August afholder Sangforeningen Udflugt til Feriehjemmet ved Kalundborg. Afrejse fra København Kl. 10,00. Efter Ankomsten til Hjemmet serveres Frokost med Kaffe, og forinden Afrejsen om Aftenen Kaffe med Brød, Smør og Ost.

Prisen for Deltagelse i Turen bliver pr. Deltager 2,65 Kr. for Frokosten og ca. 1 Kr. for Transport til og fra Feriehjemmet. Der er paa Førerstuen fremlagt Liste til Paategning, og ingen kan deltage i Udflugten uden at være paaført Listen, der slutter den 24. August Kl. 12. Sangforeningen betaler Øl til Frokosten samt Kaffen om Aftenen.

Bestyrelsen.

Aarhus.

D. L. F.s Aarhus-Afdelinger afholder sin aarlige Sommerudflugt til Frederikshøj *Lørdag den 4. September*. Pensionister kan deltage.

Festudvalget.

Gedser.

Afdelingerne i Gedser samt Nykøbing F. Underafdeling foretog den 22. Juli en yderst vellykket Tur til Møen. Deltagerne kørte i Turistbiler fra Gedser via Nf. til Skydevængets Pavillon i Stege, hvor Frokosten indtoges, og hvor Afsyngelsen af nogle i Dagens Anledning forfattede Sange vakte stor Munterhed. Ligeledes blev der efter Frokosten Lejlighed til en lille Dans, inden Deltagerne kørte til Hunosøgaard, hvorfra de bedst gaaende Deltagere foretog Turen til »Jydelejet« gennem Skoven langs med Klinten forbi »Ørnereden«, »Taleren«, »Dronningestolen« til »Store Klint« med »Sommerspiret«. Her samledes alle Deltagerne igen og kørte igennem Skovens krogede og bakkede Veje tilbage til »Skydevænget«, hvor Resten af den medbragte Mad indtoges, medens adskillige Taler og Sange vekslede. Det var en Tur, som Udvalget havde Ære af at have arrangeret, og som det fortjener Tak for.

Afdelingerne skylder Tak til 1. Distrikt for Afsløiningen samt til Lokomotivmester Laursen for Tilrettelægning af Tjenesten, saa alle kunde komme med paa Turen.

En Deltager.

JUBILÆER

Lørdag den 4. September kan Lokomotivfører *C. P. Christensen*, Østergade 46, Struer, fejre 25 Aars Jubilæum.

Jubilaren har stor Interesse for Organisationsarbejdet og beklæder nu Posten som Kasserer.

Afdelingen bringer dig herved vore bedste Hilsener og Ønsker paa Jubilæumsdagen i Haab om, at vi i mange Aar maa nyde godt af din Arbejdskraft.

K. H.

Den 2. September kan Lokomotivfører *C. M. Højer*, Ny Carlsbergvej 4, 4., København, fejre 40 Aarsdagen for sin Ansættelse ved D. S. B.

Den 6. September kan Lokomotivfører *L. V. Aagaard*, Sdr. Boulevard 87, 4., København, ligeledes fejre 40 Aarsdagen for sin Ansættelse.

Afdeling I bringer Jer herved sin Lykønskning for Dagen.

H.

TAKSIGELSE

Hjertelig Tak for al Opmærksomhed ved mit 25 Aars Lokomotivmands-Jubilæum.

H. P. Petersen,
Lokomotivfører, Gb.

JERNBANELÆGER

Jernbanelæge Gleerup, 3. Lægedistrikt, København, er bortrejst fra 14.—29. August d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Deigaard, Islands Brygge 3, Tlf. Amager 4000.

Konsultationstid: Kl. 12—13 samt Onsdag Kl. 18—19.

Jernbanelæge Lerche, 6. B og 7. B Lægedistrikt, er bortrejst fra 16. August—30. September d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Lægerne Algreen-Petersen, Søndermarksvej 2 (Tlf. Valby 1001,

Konsultationstid: Kl. 12½—14 samt Onsdag Kl. 18—19) og Bacher, Hjalmar Bergstrømsvej 3 (Tlf. Valby 52, Konsultationstid: Kl. 12—13½ samt Fredag Kl. 18—19).

NOTITSER

De norske Jernbaners Ekstrapersonale.

Det norske Jernbaneforbund har med Administrationen ført Forhandlinger om en ny Overenskomst for Ekstrarbejdere ved Banerne. For saa vidt angaar den almindelige Del af Overenskomsten mente Forbundet at kunne tiltræde det opnaaede Resultat som derfor udsendtes til Urfstemning blandt Medlemmerne. Med Hensyn til Lønningerne kunde der ikke opnaas Enighed, hvorfor Forbundet opsagde Pladserne. Statens Forligsmand greb imidlertid ind og benyttede sig af sin Ret til at forbyde Arbejdsnælgelse, hvorefter han indledede Mægling i Sagen. Resultatet er endnu ubekendt.

Udnævnelse fra 1.—8.—37:

Lokomotivfyrbøder A. G. Olsen, Kbhavns Godsbgd., til Lokomotivfører, Skern (min. Udn.).
 Lokomotivfyrbøder O. Birkelund, Aarhus H., til Lokomotivfører, Skive H. (min. Udn.).
 Lokomotivfyrbøder K. M. C. Dimke, Aarhus H., til Lokomotivfører, Thisted (min. Udn.).
 Ekstrahaandværker S. A. L. Pedersen, Helsingør, til Lokomotivfyrbøder, Brande.

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1.—8.—37:

Lokomotivfører N. P. Jensen, Struer, til Aarhus H.
 Lokomotivfører P. Andersen, Lunderskov, til Fredericia.
 Lokomotivfører P. Thomsen, Tønder, til Sønderborg H.
 Lokomotivfører O. A. A. Løvborg, Skern, til Struer.
 Lokomotivfører O. P. Sørensen, Skive H., til Lunderskov.
 Lokomotivfører C. M. Bertelsen, Thisted, til Tønder.
 Lokomotivfyrbøder A. P. K. Knudsen, Struer, til Helsingør.
 Lokomotivfyrbøder R. L. Olesen, Brande, til Struer.

Overgang til anden Stilling fra 1.—8.—37:

Motorfører I M. Jensen, Randers, efter Ans. af Helbredshensyn til Haandværker, Aarhus H.

Afsked:

Lokomotivfører C. F. Pedersen, Nyborg, efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 31.—10.—37 (min. Afsk.).
 Lokomotivfører S. M. Sørensen, Aarhus H., efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 31.—10.—37 (min. Afsk.).
 Lokomotivfører H. H. Hansen, Kbhavns Godsbgd., efter Ans. p. Gr. af Svagelighed med Pension fra 31.—10.—37 (min. Afsk.).

Ordensdekoration:

H. M. Kongen har under 22. f. M. udnævnt Lokomotivmester I E. Laursen, Gedser, til Dannebrogsmænd.

Helsingør

Kaas & Sørensen,
 Iudehaver: G. E. OLSEN
 Tlf. 39. Helsingør Tlf. 575.
**Kul
 Kokes
 Brænde
 Briketter**

Blomster og Kranse
 E. Jacobsen
 Mdl. af E. B.
 Tlf. 29 Helsingør

Støt vore Averterende.

Struer

M. Poulsen
 Cigar- og Tobaksforretning
 Bazarbygningen.

NB. Cigarerne opbevares i Thaxer's automatiske Tørreanlæg.

M. JOHANSEN
 N. Jensens Handelsingartneri
 Telefon 27.
 Signerede Kranse i smagfuld Udstyrelse. — Friske, afskaarne Blomster i stort Udvalg

S. Melgaard Christensen
 Viktualie- & Slagteriudsalg
 Danmarksgade 15 - Telf. 217.
 anbefales.

KØB
**Habitter, Frakker, Hatte,
 Manchetskjorter og Slips**
 hos **L. Pedersen, Struer.**
 Udvalget størst. — Priserne mindst.

L. SØNDERGAARD Uhrmager & Guldsmed
 Lomme- og Stueuhre, Guld- og Sølvvarer til Festgaver og Brudegaver

Esbjerg

Blomster!
 Men husk det skal være fra
EINER DAHLs Blomstergartneri.
 Telefon 1726.
 Leverer altid en flot Kranse.

Køb af et Gravmonument er en Tillidssag.
 Henvend Dem til
MARTIN BILLESCHOU
 Stormgade 59, Esbjerg. Tlf. 838.

„Nørrebro“s Cykleforretning
 ovnlakerer, stafferer, paasætter nye Skærme for 18 Kr.
 Nye Cykler, eng. Mod., fra 85 Kr.
 Forhandl. af Dürkopp, Opel, C. F. O. Schmidt, Nørregade 16, BOLDESAGER.

SKAARUPS
Frugt- og Grøntforretning
 Jernbanegade 66 - Telefon 1083
 anbefales.
 Leverer altid en smuk Kranse.

PRESSEJERNET
 Kemisk Tøjrensning og Presseforretning
 1 Kl.s Arbejde Billige Priser
 Clara Jæger, Storegade 14. JERNE. Telf. 961.

FORLANG
Stjernens Øl og Mineralvande
 ved H. HENRIKSEN
 Telefon 1746

Køb danske Varer!

VALSEMØLLEN
 Esbjerg

LEDIG

REDAKTION: Soph. Jensen og E. Kuhn, førstnævnte ansvarshavende. Vestre Boulevard 45, København V. Telefon Central 7708.
 Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
 Vestre Boulevard 45, København V. Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16. Postkonto 20 541.

Steentoft — Skotøj

Industrihotellet, Nyborg — Telefon 301
anbefales.

Nyrestaurerede Lokaler — 1ste Kl.s Køkken
GOD KAFFE — RIMELIGE PRISER

Aug. Jørgensen (ny Vært) tidligere Louiselund,
Kerteminde

ENGELSK BEKLÆDNINGSMAGASIN

Telefon 346 NYBORG Telefon 346

NORDISK KAFFE KOMPAGNI'S

Kaffe er bedst!

Forlang den hos Deres Købmand.

RICHARD LEHN

I. Kl. Herreekviperings - Telef. 68

Nyborg Herregaardsmejeri.

Fineste Mejeriprodukter!
Tlf. 79 Se efter paa Kapslen, at Mælken er fra samme Dag,
og ikke gammel Mælk fra Dagen i Forvejen.

GAA TIL

WILDE

saa gaar De ikke forkert.

FORLANG KAFFE

fra P. M. BRUUN's Kaffersterl.
(Ved A. M. Petersen.)

JENS ANDERSEN

Telefon 216.

er billig med

Telefon 216.

KJOLER OG OVERTØJ

DREVSEN & NELLEMAN

Isenkram-, Støbegods-,
Glas-, Porcelain- og Udstyrsforretning.
Telefon Nr. 25. Nyborg. Telefon Nr. 189.

Johannes Iversens

Sadelmager- og Møbelforretning
Nørregade anbefales D. L. F.

Blumensaadts

Sæber.

Altid Kvalitetsvarer!

Jydske Strikkeriers Udsalg.

Indeh. H. Prehn.

Tlf. 665. Nørregade 16. Nyborg.

Alt i Trikotage.

Nyborg

Forenede Trælasterforretninger.

Telf. 146. - Strandvejen 1. - Telf. 146.

Største Lager i Østfyn
af Trælaster og Bygningsartikler

LIGKISTER

Ligsenge, Ligtøj og Kranse
anbefales

Egne Ligvogne
Alt vedr. Begravelser & Ligbrænding besørger

P. JAKOBSEN

ved Slottet Telefon 171
Transport med Ligbil besørger overalt i Danmark.

Johs. Wichmann's

Træskoforretning

anbefales

d'Hrr. Lokomotivmænd.

G. Knackstredt

Telefon 550

Spec.: Kranse, Buketter,
Planter og Potte-Kultur.
Direkte Salg fra Driuhus.

Ingen Butiksleje,
derfor billigste Priser.

Husk!

Søren Jensen's

Oste- og Fedevare-
forretning.

Støt vore Annoncører!

ALLIANCE

BAGERI & CONDITORI

Tlf. 136 Nørregade Tlf. 136

P. C. PETERSEN

Karl Petersen

Mellemgade
Nyborg

Gjarmester Telef. 264

Rullegardiner, Gardinstænger, Billeder
indrammes. Rammer i alle Størrelser.

Bøger paa Ratebetaling!

H. Bødtcher-Jensen.
Boghandel, Nyborg.

CAFE FÆRGEGAARDEN

Godt Madsted. — Billige Priser.

TELEFON 582.

WERNER HANSEN

URMAGER & GULDSMED

MELLEMGADE 11 — TLF. 530 — NYBORG

Hotel Royal

Koncert & Solistopræden

Østervemb

Godtfred Petersens

Købmandshandel,

Strandvejen,

bringes i Erindring.

H. L. Christiansen,

Telf. 606. Strandvejen Telf. 606.

Køb danske Varer!

Cykler * Radio *
Tilbehør * Ladestation

Nyborg Jernstøberi, Hans L. Larsen & Co. A/S.

Kakkelovne - Komfurer - Bygningsstøbegods

Telefoner 76 og 231. Støt Byens Industri. Telefoner 76 og 231.

NYBORG KULIMPORT

ved Chr. Petersen

Havnegade 6 og 3

Tlf. 15 og 23